

aldrig, om der er en skikkelig og honnet Mand dertil, eller ikke; vi gaae ud fra den Forudsætning, at den Mand, som dertil bliver valgt, er Posten voksen og en honnet Mand. Det Slags Indvendinger troer jeg derfor rigtig nok ikke har Meget at betyde. Der er ogsaa blevet spurgt, hvorledes denne Mand kunde være to Ting paa een Gang, hvorledes han baade kunde være Departementsdirecteur eller Departementschef, hvad det skal hedde, og tillige reise. Jeg troer, at man lægger altfor megen Vægt paa Reiserne, paa at reise Landet rundt (Hør!). Jeg har ikke opfattet Sagen saaledes, som om denne Mand bestandig skulde være paa Reiser og tillige passe Departementscontoiret her i Byen; thi det anser jeg for en Umulighed; men jeg troer, at Folk kunne ogsaa reise til ham; det kan have sin store Betydning, at vi vide, at der er en Mand, som vil høre og virkelig befatte sig med Klager og Andragender, Skolevæsenet vedkommende, som vil og kan støtte os imod de Autoriteter, der ere hjemme, og det er egentlig der, Kampen ligger. Jeg kan altsaa ikke erkjende, at der ligger nogenjombest Fare i denne Post; jeg vil ikke kunne erkjende det, forekommer det mig, medmindre jeg vilde indbrømme, at Rigsdagen Tid efter anden vilde tage sin Myndighed. (En Stemme: Det gjør den jo ogsaa.) Ja, det er muligt, det veed jeg ikke, men endnu har den den dog; og saalænge det er Tilfældet, kan Rigsdagen jo altid see denne Mand paa Fingrene, og skulde han fremkomme med nogen voldsom og fordærlig Plan, kunne vi reise os imod ham. Jeg har nu her kortelig tilladt mig at fremsætte de Betragtninger, som lede mig til at afgive min Stemme for det Forslag, der er fremsat af den ærede Cultusminister.

Ischærning: Det har ikke forundret mig, at den sidste ærede Taler har støttet Forslaget, siden han i det har seet Gjenfødelsen af en Idee, han tidligere har havt. Han har imidlertid selv for et Aar eller to siden — jeg husker det ikke saa nøie — brudt med denne Idee og fremsat en, som efter min Mening er heldigere. For nu at sikke sig imod, at hans egen Idee kom frem, den, han halvt om halvt havde fremsat i Lovsform, seer han

at skaffe en Embedsmand frem, og giver sin Stemme til, at en saadan kommer imellem, der forhindrer hans Idee fra at træde frem (Frølund: Nei!). Men det er kun en ganske sideordnet Betragtning, som mindre hænger sammen med den hele Sag, hvilken jeg skal forsøge igjen at stille paa dens rette Standpunkt. Først jeg gjør det, skal jeg imidlertid erindre om en Udtalelse af det ærede Medlem fra Hjerting (H. Hage); thi, havde den været gjort tidligere her i Salen fra ham, havde det sparet os mange vanfælige Timer. Det ærede Medlem sagde: „Naar en Minister fordrer en Understøttelse for at sætte en i Tiden nødvendig Reform igjennem, da maa man ikke negte ham den, da maa man give ham den“. Det er sandt, vi skulle ikke negte Ministeren, hvad han fordrer til at sætte en nødvendig Reform igjennem; men vi skulle skjende Reformationen, hvortil han kræver Midlerne; vi ere gaaede meget vidt i denne Forbring, jeg siger ikke paa nogen Maade for vidt. Naar man har forlangt Midler af os til at opføre en Bygning, have vi ikke givet Pengene dertil paa Tro og Love, men vi have forlangt at see Tegning og Overslag. Men have vi her af Ministeren faaet Tegning og Overslag over den Bygning, man vil have Midler til at opføre? (Hør!). Hvad er det vi gjøre? Vi tilbyde Ministeren Pengemidler til at iværksætte Tegningen og Overslaget, og derpaa skulle vi være rede til at understøtte ham med at opføre Bygningen. Jeg troer, at det ærede Medlem for Maribo Amts 3die District, som talte om disse 3 forskellige Forslag, opfattede dem ikke ganske rigtig saaledes, som de staae imod hverandre. Han sagde, at de to Forslag, der ligge hinanden nærmest, ere Ministerens Forslag og min ærede Sidemands, fordi de begge to, saavidt jeg forstod det, gave en større Sikkerhed for Fremtiden end det mellemliggende Forslag af Minoriteten. Nei, deri er netop den store Forskjellighed imellem dem: Ministeren tilsigter en varig Sikkerhed, det ærede Medlem ved Siden af mig søger at affjære Sikkerheden med et Naremaal, og vi, som høre til Minoriteten, søge at komme Ministerens Forbring imøde, der gaaer ud paa at give denne Sag en vis Grad af Stabilitet, om den skal kunne